

PIET MONDRIAAN, FOXTROT, 1929

OLIEVERF OP DOEK, 45,5 X 45,4 CM

Mondriaan was een KUBIST. Hij vond dat de hele wereld bestaat uit opeengestapelde VIERKANTJES, DRIEHOEKJES EN CIRKELTJES. Als hij een boom wilde uitbeelden, schilderde hij een rechthoek met een bol. Kubisten delen alles op IN VLAKJES. Later werd Mondriaan nog strenger en schilderde hij alleen nog strakke strepen en gekleurde vierhoekjes.

DEZE MONDRIAAN DEED ME EEN BEETJE DENKEN AAN DE TRALIES VAN EEN VOGELKOOI. ALLEEN DE VOGELTJES ONTBREKEN NOG. DIE HEB IK ER ZELF BIJGESCHILDERD IN DE KLEUREN DIE MONDRIAAN HET MOOIST VOND: ROOD, BLAUW EN GEEL!

PABLO PICASSO, PORTRET VAN MARIE-THÉRÈSE WALTER, 1937

OLIEVERF OP CANVAS, 100 X 81 CM

Picasso's eerste woordje was POTLOOD. Toen hij nog een kleine jongen was, wist zijn papa al dat Picasso heel beroemd zou worden. En of hij BEROEMD werd. Picasso begon op zijn dertiende te schilderen aan de academie en heeft in heel zijn leven meer dan vijftigduizend werken geschilderd, gedrukt, geboetseerd en geplakt. Hij was echt GENIAAL!
Op een dag kwam er een man naar Picasso met drie schilderijen die Picasso vroeger had gemaakt. "Dag Picasso, wil je er je naam opschrijven zodat iedereen kan zien dat ze ECHT VAN JOU ZIJN, alstublieft?" vroeg hij. Maar Picasso wist niet meer dat hij die schilderijen had gemaakt. Hij schilderde zoveel dat hij zijn eigen schilderijen was VERGETEN.

Kunstdieven stelen het liefst een werk van Picasso. Meer dan 550 schilderijen en tekeningen van Picasso werden ooit GESTOLEN en nooit teruggevonden. Misschien hangt er wel eentje in JOUW SLAAPKAMERTJE!

PICASSO KOOS VOOR ZIJN PORTRETTEN VAAK VOOR HELE GROTE, STRAKKE NEUZEN EN HOEKIGE HANDEN.
MARIE-THÉRÈSE WERD DUS EEN EZELTJE MET EEN LANGE SNOET EN HOEKIGE HOEDJES.

HELAAS WILLEN DE NABESTAANDEN VAN PICASSO NIET DAT WE EEN VAN ZIJN WERKEN PUBLICEREN. MAAR OMDAT PICASSO ECHT NIET MAG ONTBREKEN IN ONS KUNSTOVERZICHT, KRIJGT HIJ TOCH EEN PAGINA IN DIT BOEK!

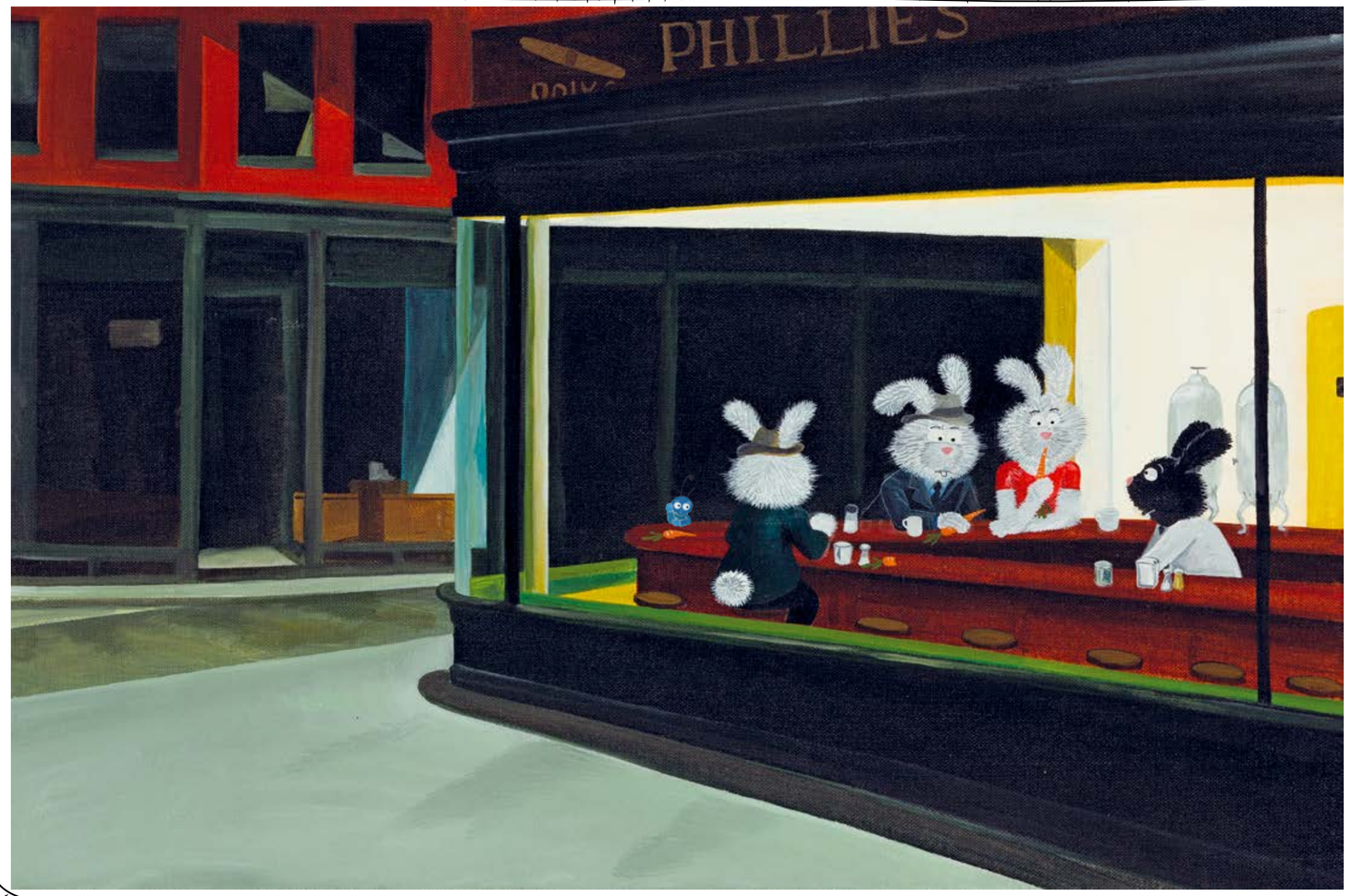

EDWARD HOPPER, NACHTHAVIKEN, 1942

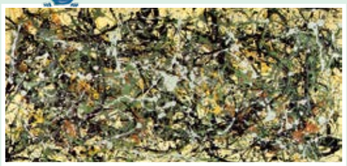
OLIEVERF OP DOEK, 84,1 X 152,4 CM

Dit schilderij van meneer Hopper heet 'Nachthaviken'. Hij ging graag 's nachts op pad om in de grote stad NEW YORK verlichte restaurants en cafes te schilderen. Het is eens wat anders, dacht meneer Hopper wellicht. Zo schilderde hij er EEN HELE HOOP, maar dit is het bekendste. Als Hopper klaar was met schilderen, gaf hij zijn schilderijen een naam. Op dit schilderij, staat een meneer met een KROMME NEUS. Een beetje zoals die van een HAVIK. Daarom kreeg het de naam 'Nachthaviken'.

WIE ZIT ER ZO DIEP IN DE NACHT NOG IN EEN BAR? MISSCHIEN WERKEN DIE MENSEN WEL 'S AVONDS EN WILLEN ZO NOG SNEL EEN PRAATJE MAKEN EN EEN GLAASJE DRINKEN VOOR ZE NAAR HUIS GAAN. IK DACHT METEEN AAN CIRCUSKONIJNEN DIE NA EEN LANGE AVOND VOL GOOCHELKUNSTJES IN DE HOGE HOED VAN DE GOOCHELAAR NAAR HUIS GAAN. DIE LUSTEN WAARSCHIJNLIJK OOK NOG WEL EEN WORTELTJE VOOR ZE IN HUN KOIJNENHOL DUIKEN.

JACKSON POLLOCK, NUMMER 8, 1949

OLIE-, LAK- EN ALUMINIUMVERF OP DOEK, 86,6 X 180,9 CM

Meestal wordt een schilderij gemaakt op een SCHILDERSEZEL. Dat is geen echte ezel, maar een soort houten ladder waarop je je witte doek vastmaakt om het te beschilderen.
Meneer Pollock had EEN BETER IDEE. Hij legde zijn schildersdoek gewoon OP DE GROND. Dan nam hij kwasten, stokken, knikkers en lepels, dipte die in potten verf en liet de druppels dan op het witte doek vallen. Hij noemde het DRUPPEL-SCHILDERIJEN. Soms danste Meneer Pollock rond zijn schilderij en SPATTE OF GOOT hij de verf gewoon uit.

Sommige mensen denken dat hij met al die spatjes wilde uitleggen wat een WARBOEL het soms in zijn hoofd was. De druppelschilderijen van die gekke meneer Pollock hangen nu netjes aan de muur in musea over DE HELE WERELD!

IK VOND DIT POLLOCKSCHILDERIJ NOGAL SPINNENWEBACHTIG! PERFECT VOOR SONJA DE SPIN EN HAAR KEVERLUNCH! OEPS... SORRY, KEVER KAMIEL. SNEL NAAR HET VOLGENDE SCHILDERIJ!